

DEVLETİN “ demokratik ve laik” niteliği toplumsal barışın ve bireylerin “ kişisel dini inanç özgürlüğü” nün temel ve ortak şartıdır.” Laik Devlet” kavramının anlam ve içeriği, anayasada çağdaş bir yaklaşımla belirlenmiştir. Laik devlet, anayasanın 24. maddesinde açıkça belirtildiği üzere “ herkesin dini inanç özgürlüğüne” sahip olduğu, bireylerin dini inançlarının yasaların teminatı altında bulunduğu devlettir. “ Laisizm” böylece dini inanç özgürlüğünün karşıtı olan, onu reddeden bir kavram değildir. Tam tersine, ancak “ laik bir düzende” bireylerin kişisel inanç dini inançları devletin güvencesindedir. Kendi kişisel dini

inancına saygı gösterilmesini isteyen her şahıs, doğaldır ki, başkasının farklı dini inancına da saygı göstermelidir. Bireylerin değişik dini inançlarının saygı görmediği bir toplumda, inanç özgürlüğünden söz etmek mümkün değildir.

Herkesin birbirinden farklı olabilen kişisel dini inancının ayrı ayrı saygı görmesi, açıktır ki, her hangi bir şahsın veya kesimin dini inanç, yorum veya yaklaşımının devletin yapısına yansımaya; toplumda devlet gücünden kaynaklanan bir egemenliğe sahip olmamasına bağlıdır.

Bireylerin kişisel dini inanç özgürlüğüne sahip olması, ancak, demokratik rejimlerde, siyasal iktidarın kaynağında millet iradesinin bulunduğu devletlerde teminat altındadır. Totaliter rejimlerde, iktidarın ideolojik yaklaşımına göre, siyasal özgürlükler gibi, kişilerin dini inanç özgürlüğü de tamamen veya kısmen ortadan kalkacaktır.

Dini inanç özgürlüğünün kullanılmasına ilişkin olarak uygulamada ortaya çıkan bir kısım duraksama veya yakınmalara da belli bir açıklık getirmekte yarar vardır. İnsan Hakları Evrensel Bildirisi’nden Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine kadar, insan haklarına yönelik bütün uluslar arası belgelerde bireylerin” vicdan ve din özgürlüğü” temel insan hakları ve özgürlükleri arasında sayılmıştır.

Ancak, bütün hak ve özgürlükler gibi, “ din ve inanç özgürlüğü” için de, sözü geçen uluslar arası belgelerde belli sınırlar öngörülmüştür. Kişisel dini inançların açıklanması ve uygulanması özgürlüğü, her ülkede, o ülkenin şartlarına göre, kamu güvenliğinin, kamu düzeninin, başkalarının hak ve özgürlüklerinin, demokratik rejimin korunması için belirlenmiş yasal kurallar ve sınırlar çerçevesinde söz konusu olacaktır.

Devletin laik ve sonuç olarak demokratik yapısına yönelik teokratik nitelikli çabaların zaman içinde kazandığı yoğunluk, ciddi kaygılara yol açan bir boyuta ulaşmıştır. Sayın Cumhurbaşkanımızda ısrarla” Cumhuriyetin demokratik ve laik yapısının önemine” dikkat çekmesi, vatandaşlarımız ve özellikle siyasal kuruluşlarımız için uyarıcı bir etkiye sahip olmalıdır. Atatürk Türkiye’si, bütün çağdaş nitelikleriyle, milletimizin, birbirini izleyen Cumhuriyet kuşaklarının güvencesi altındadır. Kaygılar, laik düzene yönelik doğabilecek olası üzücü sonuçlardan kaynaklanmaktadır.

Ülkemizin karşı karşıya bulunduğu önemli iç ve dış sorunların demokratik rejim içinde çözümlenmesi, her şeyden önce, millet iradesinin siyasal organlara doğru yansımaya bağlıdır. Bütün sol ve sağ partiler kendi aralarında bölünmeyi devam ettirmeyip, kısa vadeli siyasal hesapları aşamadıkları için birliği gerçekleştiremeyenler, tarihin bugünkü ve yarınki kuşaklar adına vereceği hükmü düşünmeli, sorumluluklarını hatırlamalıdır. Kalın Sağlıcakla...